Poznań, dnia 24 grudnia 1948 r.

POZNAŃSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 46

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY: Str.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY

870

ZARZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 22 grudnia 1948 r.

w sprawie obowiązku uzyskania zgody władzy przemysłowej na zamierzoną likwidację przedsiębiorstw handlowych i wytwórczych.

Na zasadzie art. 41 dekretu z dnia 13. 6. 1946 (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 192) i art. 36, ust. 2 rozp. Prez. R. P. z dnia 7. 6. 1927 roku o prawie przemysłowym w brzmieniu ustawy z dnia 8. 8. 1948 (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 463) łącznie z 11 ust. 1 rozp. Min. Przemysłu i Handlu z dnia 22. 8. 1947 wydanego w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych o właściwości władz przemysłowych oraz o trybie i warunkach udzielania zezwoleń na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 311) oraz art. 108 ust. 1 lit. b) rozp. Prez. R. P. z dnia 19. 1. 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz adminisetracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555/1936) zarządzam co następuje:

§ 1.

Osoby fizyczne i prawne, prowadzące w dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia przedsiębiorstwa handlowe, zarówno hurtowe jak i detaliczne względnie wykonujące czynności handlowe oraz przedsiębiorstwa przemysłu spożywczego łącznie rzeźnictwa (masarnie) winny w przypadku zamierzonej likwidacji prowadzonego przedsiębiorstwa uzyskać zgodę na dokonanie likwidacji od władzy przemysłowej II instancji, tj. Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego — Wydział Przemysłu i Handlu.

§ 2.

Przez przedsiębiorstwa handlowe względnie wykonywanie czynności handlowych rozumie się przedsiębiorstwa działające na podstawie przepisów ustawy z dnia 2. 6. 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 220).

Przez przedsiębiorstwa przemysłu spożywczego rozumie się zakłady wytwórcze objęte zarządzeniem wydanym przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu, ogłoszonym w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 35/48, poz. 610.

§ 3.

Wnioski o likwidację przedsiębiorstw, o których mowa w § 1 należy składać za pośrednictwem władz przemysłowych I. instancji, tj. Starostwa Powiatowego względnie Zarządu Miejskiego w miastach wydzielonych.

§ 4.

Przed uzyskaniem odnośnego zezwolenia władzy przemysłowej na likwidację przedsiębiorstw, niedopuszczalne jest zaprzestanie działalności handlowej i przedsiębiorstwa winny być prowadzone według ogólnie przyjętych zasad kupieckich i przemysłowych aż do czasu uzyskania zgody, o której mowa w § 1.

§ 5.

Winni niezastosowania się do powyższego zarządzenia karani będą według postanowień art. 41 wyżej cytowanego dekretu z dnia 13. 6. 1946 r.

§ 6.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda:
(—) St. Brzeziński

871

ZARZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 17 grudnia 1948 r.

o przekazaniu gmin i gromad starostom powiatowym: wrzesińskiemu, jarocińskiemu i wągrowieckiemu.

W wykonaniu §§ 1, 2 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24. 7. 1948 r. o zmianie granic powiatów: konińskiego, wrzesińskiego, wągrowieckiego i żnińskiego (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 261) i na zasadzie okólnika Nr 60 Ministerstwa Spraw Wewn. z dnia 15. 3. 1927 r. Nr OL 903/27 (Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. Nr 1 i 2, poz. 71) zarządzam co następuje:

§ 1.

Starosta powiatowy koniński przekaże gminę miejską Pyzdry oraz gminy wiejskie Ciążeń i Dłusk wchodzące w skład powiatu konińskiego a włączone obecnie do powiatu wrzesińskiego — staroście powiatowemu wrzesińskiemu.

§ 2.

Starosta powiatowy koniński przekaże gminę wiejską Szymanowice wchodzącą w skład powiatu konińskiego a włączoną obecnie do powiatu jarocińskiego — staroście powiatowemu jarocińskiemu.

§ 3.

Starosta powiatowy żniński przekaże gromady: Graboszewo, Rusiec i Srebrna Góra wchodzące w skład gminy wiejskiej Żarczyn w powiecie żnińskim a włączone obecnie do gminy wiejskiej Wapno w powiecie wągrowieckim — staroście powiatowemu wągrowieckiemu.

§ 4.

(1) Zainteresowani starostowie powiatowi przejmą od starostów zdających wszelkie akta odnoszące się do przejętych gmin i gromad łącznie z aktami spraw niezałatwionych i przydzielą je do właściwych referatów w starostwach.

(2) Zainteresowani starostowie powiatowi zarządzą równocześnie przeprowadzenie odpowiednich zmian katastralnych granic powiatów i gmin, ustawienie tablic ze znakami granic powiatów w nowych punktach granicznych oraz wydadzą dalsze stosowne zarządzenia, jakie w związku z dokonanymi zmianami okażą się konieczne.

§ 5.

W wypadku zaistnienia spornych kwestii finansowych, majątkowych itp. między zainteresowanymi powiatowymi związkami samorządowymi, należy utworzyć komisję likwidacyjną ze współudziałem przedstawicieli powiatowych rad narodowych.

§ 6.

Przekazanie gmin i gromad oraz ich agend jak również przeprowadzenie rozliczeń majątkowych winno nastąpić protokolarnie w terminie do dnia 31. 12. 1948 r.

Wojewoda:
(—) St. Brzeziński.

872

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

Nr Z. L. I. 8/47/48

z dnia 18 grudnia 1948 r.

w sprawie subwencji dla szpitali.

Do wszystkich
Starostw Powiatowych
i Zarządów Miejskich miast wydzielonych

Urząd Wojewódzki powiadamia zgodnie z pismem Ministerstwa Zdrowia z dnia 11 grudnia 1948 r. Nr P. IV/1554/48, że w związku z wprowadzeniem od nowego 1949 r. realnych taks szpitalnych, które powinny uzdrowić gospodarkę szpitali i dać pokrycie na wszelkie zasadnicze koszty związane z prowadzeniem zakładu, żywieniem i leczeniem chorych, budżet państwowy Resortu Zdrowia na rok 1949 nie przewiduje już żadnych subwencji dla szpitali, a zwłaszcza na zakup środków żywnościowych i na bezpłatne leki. O powyższym należy bezzwłocznie powiadomić Dyrekcje wszystkich subwencjonowanych Zakładów leczniczych.

Za Wojewodę:
(—) Dr J. Ceptowski,
w z. Naczelnika Wydziału Zdrowia.

873

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

Nr Przem. T. I. 1/610/48

z dnia 20 grudnia 1948 r.

w sprawie zatwierdzenia projektów urządzeń zakładów przemysłowych, stanowiących własność Państwa.

Do
Ob. Starostów Powiatowych
i Prezydentów Miast: Poznania, Gniezna, Kalisza, Gorzowa i Piły.

Niżej podane pismo okólne Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 30 listopada 1948 r. Nr Og. II. DO .3185/48 w sprawie zatwierdzenia projektów urządzeń zakładów przemysłowych, stanowiących własność Państwa przesyła się do wiadomości i stosowania.

Za Wojewodę:
(—) Mgr Inż. J. Ulatowski.
Naczelnik Wydziału.

*

Ministerstwo Przemysłu i Handlu
Departament Ogólny

Warszawa, dnia 30 listopada 48 r.

PISMO OKÓLNE NR OGIIDO/3185/48

w sprawie zatwierdzenia projektów urządzeń zakładów przemysłowych, stanowiących własność Państwa.

Na skutek licznych zapytań przesyłanych przez poszczególne Urzędy Wojewódzkie w przedmiocie stosowania dekretu z dnia 11-go kwietnia 1947 r. o uporządkowaniu rejestrów uprawnień przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 148) do przedsiębiorstw państwowych, Ministerstwo Przemysłu i Handlu podaje do wiadomości co następuje:

1. Pod pojęcie „przedsiębiorstwo państwowe" podpadają zarówno przedsiębiorstwa państwowe, powstałe do 1939 r. jak i pozostające pod zarządem państwowym, następnie powołane zarządzeniami poszczególnych Ministrów a w końcu utworzone na podstawie dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42).
2. Prace związane z opracowaniem rozporządzenia Rady Ministrów do art. 2 prawa przemysowego do przedsiębiorstw państwowych znajdują się na ukończeniu.
3. Ze względu na rozbieżność interpretacji stosunku przepisów art. 2 ust. 2 prawa przemysłowego do postanowień dekretu z dnia 11 kwietnia 1947 r. o uporządkowaniu rejestrów uprawnień przemysłowych przez poszczególne resorty (np. Ministerstwo Leśni-

ctwa, Min. Rolnictwa i Reform Rolnych) Ministerstwo Przemysłu i Handlu poleca na uzasadniony wniosek udzielać prolongaty dla omawianych przedsiębiorstw do czasu ostatecznego uregulowania tej sprawy przez rozporządzenie o którym mowa wyżej.

4. Terytorialnie właściwa władza przemysłowa może również w konkretnym wypadku na wniosek zainteresowanego przedłużyć termin w przedmiocie uporządkowania rejestrów uprawnień przemysłowych dla jakiegokolwiek rodzaju przedsiębiorstwa o ile pozwalają na to okoliczności wśród których ma być dopełniony obowiązek art. 17 prawa przemysłowego.

Zakreślony termin winien być realny.

Dyrektor Departamentu:
w z. (—) V. Dyr. Dr I. Holzer.

874

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

Nr U. R. 12/7/26/48

z dnia 15 grudnia 1948 r.

w sprawie przydziału ziemi deputatowej dla sołtysów.

Do wszystkich
Starostw Powiatowych —
Referatów Rolnictwa i Ref. Roln.
województwa poznańskiego.

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych wyjaśniło, że w obowiązujących przepisach brak jest jakiegokolwiek uzasadnienia do wydzielania działek na deputaty rolne dla sołtysów.

Jeżeli chodzi o przepis działu III pkt 3 zarządzenia Ministrów Ziem Odzyskanych, Administracji Publicznej, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Odbudowy z dnia 15. 11. 1946 r., to dotyczy on wydzielania gruntów na cele administracji rządowej i samorządowej, a więc na siedziby odnośnych władz na danym szczeblu terenowym i przepis ten w żadnym wypadku nie uprawnia do wydzielania działek deputatowych dla sołtysów.

W tym stanie rzeczy działki takie nie mogą być wydzielane ani na terenie Ziem Starych, ani też na terenie Ziem Odzyskanych.

W wypadkach dokonanego już wydzielania działek dla sołtysów należy je przekształcić na działki pracownicze lub usługowe w zależności od miejscowych potrzeb.

Za Wojewodę:
(—) Ł. Ujejski,
w z. Naczelnika Wydziału.

875

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

Nr KOg-80/78/48

z dnia 17 grudnia 1948 r.

w sprawie użytkowania samochodów ciężarowych.

Nawiązując do okólnika Nr 27 Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 sierpnia 1948 r. w sprawie używania ciężarowych pojazdów mechanicznych, ogłoszonego w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 35/48 pod poz. 602, Urząd Wojewódzki — podaje poniżej do wiadomości i ścisłego przestrzegania okólnik Min. Komunikacji, Departament Mechaniczny Nr VI-6/02/22/48 z dnia 3. 12. 1948 r., ustalający podział dla samochodów ciężarowych Min. Komunikacji oraz podległych urzędów i instytucji.

Za Wojewodę:
(—) Inż. Karol Mackiewicz,
Naczelnik Wydziału.

*

MINISTERSTWO KOMUNIKACJI
Departament Mechaniczny
Nr VI. 6-02/22/48
Użytkowanie samochodów ciężarowych

OKÓLNIK

W myśl okólnika Nr 27 Prezesa Rady Ministrów z dnia 18. 8. br. w sprawie używania samochodów ciężarowych Min. Komunikacji oraz podległych urzędów i instytucji jak następuje:

I. Centrala Min. Komunikacji
Gospodarcze (G).

II. Przedsiębiorstwo „P. K. P.".
1. Dyrekcje Okręgowe K. P.
2. Biuro Elektryfikacji Kolei w Warszawie.
3. Dyrekcja Odbudowy Węzła Kolejowego w Warszawie.
4. Zarząd Warszawskich Kolei Dojazdowych.

Gospodarcze (G).

III. Zarządy Odbudowy Kol. Państw. w Bydgoszczy, Krakowie i Katowicach.
Gospodarcze (G).

IV. Polskie Biuro Podróży „Orbis".
Gospodarcze (G).

V. Państwowe Przesiębiorstwo Robót Komunikacyjnych w Oddziałach.
Robocze (P).

VI. Państwowa Komunikacja Samochodowa.
Gospodarcze (G).
Tylko w centralnych składnicach i samodzielnych warsztatach.

VII. Polskie Linie Lotnicze „Lot".
Gospodarcze (G).

VIII. Lotnictwo Cywilne.
1. Zarząd Budowy Państw. Lotnisk Cywilnych w Warszawie.
2. Szybowcowy Zakład Doświadczalny w Bielsku.
3. Lotnicze Warsztaty Doświadczalne w Łodzi. — Oddziały lotnictwa cywilnego przy wydziałach Kom. Urzędów Wojewódzkich i Ośrodki Lotnicze.
Gospodarcze (G).
IX. Drogi kołowe.
Robocze (P).
X. Drogi wodne.
Gospodarcze (G).

Samochody gospodarcze (G) służą do przewozów gospodarczych własnych jednostek służbowych i do przewozu pracowników do i z miejsca pracy.

Samochody P. L. L. „Lot" mogą być w miarę potrzeby użyte do przewozu pasażerów, a samochody Lotnictwa Cywilnego spełniają zastępczo rolę sanitarek.

Samochody robocze (P) służą do przewozów, które wynikają z zakresu i rodzaju działalności jednostki służbowej lub stanowią czynność pomocniczą w tej działalności.

Używanie służbowych samochodów ciężarowych ogranicza się wyłącznie do przewozów służbowo-gospodarczych.

Samochodami ciężarowymi dysponują przełożeni jednostek służbowych, którym te samochody są przydzielone. Przełożeni jednostek służbowych są odpowiedzialni za celowe i przepisowe używanie samochodów ciężarowych.

Przed wyjazdem do pracy każdy samochód ciężarowy winien być zaopatrzony w kontrolkę pracy, wypełnioną w myśl instrukcji, ogłoszonej w Dz. T. i Zarz. Kom. Nr 31/1948, poz. 217.

W przypadku niezbędnej konieczności przewożenia osób samochodami ciężarowymi, kierowca winien otrzymać polecenie na piśmie od przełożonego swojej jednostki służbowej.

W poleceniu tym powinna być wskazana ilość osób przewożonych danym samochodem.

Niezależnie od tego w kontrolce pracy samochodów winna być również podana ilość przewożonych osób.

Dla należytego wykorzystania samochodów ciężarowych, jednostki służbowe muszą planować swoje przewozy samochodowe i składać sprawozdania o wykorzystaniu samochodów ciężarowych.

Wzory i terminarz sprawozdań zostaną ogłoszone w Dz. Tar. i Zarz. Kom.

Należy dołożyć wszelkich starań by samochody ciężarowe były wykorzystywane do przewozu w obu kierunkach, a największym w miarę możności wykorzystaniem ich ładowności.

We wszystkich resortach Min. Komunikacji zarządzam zorganizowanie kontroli nad przestrzeganiem stosowania niniejszego zarządzenia oraz prowadzenia ścisłej ewidencji zużycia materiałów pędnych, wykonanych tonno-kilometrów, ilości i celowości przewozów. Przynajmniej raz na miesiąc należy sprawdzać karty kontrolne pracy samochodów ciężarowych.

Za zgodność:
(podpis nieczytelny).

Minister:
(—) J. Rabanowski.

876

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

L. dz. PHH. I/4-469/48 Bi/Ol.

z dnia 20 grudnia 1948 r.

dot. przedsiębiorstw gospodnich.

Do wszystkich
Starostw Powiatowych
Referatów Przemysłu i Handlu
Zarządów Miejskich miast wydzielonych
Wydziałów Przemysłu i Handlu.

Urząd Wojewódzki komunikuje, że zarządzenie odnośnie zniżek dla pracowników państwowych w czasie podróży służbowych, korzystających z usług przedsiębiorstw gospodnich przestało obowiązywać w związku z zarządzeniem Min. Przemysłu i Handlu oraz Min. Adm. Publicznej i Min. Ziem Odzyskanych z dnia 21. 6. 1948 r. w sprawie normowania wynagrodzeń za usługi w przedsiębiorstwach przemysłu gospodniego ogłoszonych w Monitorze Polskim Nr 61 z dnia 5. 7. 48 r. oraz instrukcję Biura Cen.

Wobec powyższego treść ustępu 6 wytycznych dotyczących udzielenia koncesji dla przemysłu gospodniego w sprawie wykonania zarządzenia Min. Aprowizacji i Handlu z dnia 27 października 1945 r. (Dz. U. Min. Aprowizacji i Handlu Nr 13/45, poz. 67) — przesłane przy piśmie okólnym tut. Urzędu z dnia 10. 4. 1946 r. L. dz. Apr. Sp. 6601/436/46 jest nieaktualne.

Za Wojewodę:
(—) Mgr Inż. J. Ulatowski,
Naczelnik Wydziału.

877

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

Nr Pom. A. III-1/124/48

z dnia 21 grudnia 1948 r.

w sprawie obliczeń należności za kalkę papierową.

Do wszystkich
Starostw Powiatowych
Referatów Powiarów
województwa poznańskiego.

W związku z ustaleniem należności za wykonywanie zamówień Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości, że przy obliczaniu kosztów poszczególnych zamówień należy zasadniczo opierać się, o ile chodzi o należność za zużytą kalkę papierową, na cenach wynikających z otrzymywanych faktur.

Według posiadanych danych dla powyższych materiałów obowiązywać będą od dnia 1. 1. 49 r. następujące ceny:

1 rolka kalki papierowej szerokości 140 cm i długości 20 m — 4.000,— zł;

1 arkusz kalki papierowej formatu 1 m² (1 m × 1 m) — 160,— zł;

1 arkusz kalki papierowej formatu 0,5 m² (1 m × 1 0,5 m) — 80,— zł;

1 arkusz kalki papierowej formatu A3 (30 × 42 cm) — 30,— zł;

1 arkusz kalki papierowej formatu A4 (21 × 30 cm) — 20,— zł.

Posiadany cennik należy odpowiednio poprawić. Ceny dla arkusza papieru Schoellershammer i papier światłoczuły, pozostają tymczasowo niezmienione.

Za Wojewodę:
(—) Inż. Korus Feliks,
Naczelnik Wydziału

878

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

Nr Pom. K I-3/30/48

z dnia 17 grudnia 1948 r.

dot. nadzoru nad wieżami (sygnałami) triangulacyjnymi.

Wszystkim Referatom Pomiarów Starostw Powiatowych i Biurom Pomiarów przy Zarządach Miejskich.

W związku z przedkładaniem akt do decyzji w sprawach dotyczących postępowania w przypadkach uszkodzenia lub zniszczenia wież (sygnałów) triangulacyjnych stwierdzono że:

1. W wielu przypadkach rozbiórka wieży dokonywana bywa przedwcześnie lub wręcz samowolnie pod naciskiem czynników miejscowych, z pominięciem potrzeb i opinii Gł Urzędu Pomarów Kraju.
2. Protokoły dotyczące stanu wież sporządzane przez miejscowe właściwe władze w wielu przypadkach nie odpowiadają rzeczywistemu stanowi budowli i przejaskrawiają z reguły potrzebę rozbiórki.
3. czynione są różnym instytucjom (jak szkołom, Zarządom Miejskim i gminnym) obietnice darowizny drewna ze zwalonych wież.
4. Wydziały referaty pomiarów nie przestrzegają ściśle przepisów Okólnika Nr 13 Prezesa Głównego Urzędu Pomiarów Kraju z dnia 9. 10. 1946 r. (AZG II-2/22) (Dz. Urz. Gł. U. P. K. Nr 6 z r. 1946, poz. 106).

Ze względu na wyżej wymienione wadliwości w urzędowaniu i możliwości zaistnienia z tego powodu poważnych szkód Skarbu Państwa Urząd Wojewódzki zwraca uwagę ob. ob. Mierniczych Powiatowych — Kierowników Referatów Pomiarów na konieczność roztoczenia ściślejszego nadzoru nad zabezpieczeniem wież (sygnałów) triangulacyjnych przez częstą kontrolę terenową i skrupulatniejsze wykonywanie okólnika, wymienionego w pkt. 4 niniejszego pisma.

Jednocześnie zwraca się uwagę, iż darowizny z drzewa uzyskanego po rozbiórce lub zawaleniu wieży (sygnału) mogą być czynione jedynie za zgodą Ministerstwa Skarbu, przeto wnioski w tej sprawie należy kierować przez Wydział Pomiarów do Głównego Urzędu Pomiarów Kraju tylko w wyjątkowych przypadkach, z podaniem takich motywów, które by mogły mieć wpływ na pozytywne załatwienie sprawy.

Za Wojewodę:
(—) Mgr. Inż. Korus Feliks
Naczelnik Wydziału Pomiarów.

879

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

Nr Pom. K II-3/261/48

z dnia 17 grudnia 1948 r

dotyczące wyjaśnienia do taryfy opłat.

Wszystkim Referatom Pomiarów Starostw Powiatowych i Biurom Pomiarów przy Zarządach Miejskich.

W związku z różnorodnym interpretowaniem przez Referaty Pomiarów przepisu Cz II-A L. p. 4 taryfy opłat (Dz. U. G. U. P. K Nr 2 z r. 1948, poz. 18) Główny Urząd Pomiarów Kraju pismem z dnia 7. 12. 48 r. L. dz. K. G. K. 4/27/48 wyjaśnił, że pod pojęciem „kompleksu nieruchomości" należy rozumieć zamknięty obszar mierzonych gruntów położonych w granicach gromady względnie obrębu.

W szczególności, jeżeli gromadę stanowi jeden lub kilka obrębów, lub jeden obręb obejmuje jedną lub więcej gromad, to dla każdej gromady należy liczyć tyle kompleksów ile na jej terenie zaistniało do pomiaru obszarów zamkniętych (ilość oddzielnych operatów pomiarowych), przy czym granicę gromady (obrębu) należy również uważać za granicę zamykającą kompleks w danej gromadzie w przypadku, gdy mierzony obiekt przekracza jej granicę lub ciągnie się przez kilka gromad.

Powyższe wyjaśnienie pisma przesyła się do wiadomości i stosowania, szczególnie przy pomiarach terenów kolejowych, dróg komunikacyjnych i t. p.

Odnośnie interpretacji przez Referaty Pomiarów przepisów § 3 zarządzenia Prezesa Głównego Urzędu Pomiarów Kraju z dnia 10. 4. 1948 r. (Dz. Urz. G. U. P. K. Nr 2, poz. 18), Główny Urząd Pomiarów Kraju pismem z dnia 9. 12. 48 r. L. dz. K. G. K. 4/31/48 wyjaśnił, że pełną opłatę zasadniczą należy pobierać za wszelkie prace kreślarskie i kancelaryjne wymienione w taryfie opłat, a nie tylko za te które są wyszczególnione w punkcie „G" taryfy opłat.

Za Wojewodę:
(—) Mgr. Inż. Korus Feliks,
Naczelnik Wydziału Pomiarów.

880

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

Nr Odb. O. A. I. 1a/728-48

z dnia 20 grudnia 1948 r.

Do wszystkich
Starostw Powiatowych
Referatów Odbudowy oraz
Zarządów Miejskich miast wydzielonych w Gnieźnie, Kaliszu, Gorzowie i Pile.

Urząd Wojewódzki — Wydział Odbudowy podaje do wiadomości okólnik Nr 34 Ministerstwa Odbudowy z dnia 13. 12. 48 r. L. dz. III. 11180/3/48, o obowiązku wprowadzenia do projektu nowych budynków mieszkalnych stolarki znormalizowanej i typizacji stolarki nieznormalizowanej.

Za Wojewodę:
(—) r. Cz. Dźwikowski,
w z. Naczelnika Wydziału Odbudowy.

*

Ministerstwo Odbudowy
Departament Budownictwa
L. dz. III/11180/3/48

Warszawa, dnia 13 grudnia 1948 r.

OKÓLNIK NR 34

o obowiązku wprowadzania do projektu nowych budynków mieszkalnych stolarki znormalizowanej i typizacji stolarki nieznormalizowanej.

Zarządzenie Min. Odbudowy z dnia 10. 2. 1948 r. o ustanowieniu norm budowlanych (Dz. U. M. Odb. Nr 3, poz. 19) nałożyło obowiązek stosowania stolarki znormalizowanej (drzwi i okna) w projektach nowych budynków mieszkalnych z wyjątkiem budynków, które są indywidualnym uzupełnieniem istniejącej zabudowy.

Komunikatami umieszczonymi w Dz. U. Min. Odb. Nr 10/48 i 11/48 przypomniano o obowiązku przestrzegania postanowień tego zarządzenia.

Stwierdzono jednak że w dalszym ciągu zamawiana jest stolarka nieznormalizowana, co utrudnia racjonalną organizację i należyte wykorzystanie możliwości produkcyjnych fabryk stolarskich, i znacznie zwiększa koszty produkcji.

W związku z tym Ministerstwo Odbudowy przypomina o obowiązku ścisłego przestrzegania zarządzenia Min. Odb. z dnia 10. 2. 1948 r o stosowaniu stolarki znormalizowanej przy opracowywaniu projektów nowych budynków mieszkalnych oraz zleca stosować

1. W granicach możliwości przy odbudowie i remontach budynków zniszczonych znormalizowane okna a zwłaszcza drzwi,

2. typizacji otworów okiennych i drzwiowych dla budynków nie objętych wyżej cytowanym zarządzeniem przy ilościach przekraczających 50 otworów stolarskich dla budynku.

Ministerstwo Odbudowy nakłada obowiązek na właściwe organa kontroli, dopilnowania aby zarządzenie o stosowaniu stolarki znormalizowanej i zalecenie niniejszego okólnika były przestrzegane przez biura projektów i projektantów.

Dyrektor Departamentu:
(—) Inż. K. Tyszka.

881

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

Nr Odb. O. A. I-1a/670-48

z dnia 20 grudnia 1948 r.

w sprawie zaliczenia wpłat amortyzacyjnych pobranych za okres po dniu 1. 9. 1948 r. na poczet czynszu.

Do
wszystkich Starostw Powiatowych,
Referatów Odbudowy.

Urząd Wojewódzki podaje poniżej do wiadomości i stosowania:

1. Okólnik Nr 29 z dnia 18 listopada Ministerstwa Odbudowy.
2. Uchwałę Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 15. 10. 1948 r. (pkt. IX).

(—) Inż. dypl. Fr. Wojciechowski,
Naczelnik Wydziału.

*

Odpis

MINISTERSTWO ODBUDOWY
Departament Administracji Budowlanej.

Warszawa, dnia 18 listopada 1948 r.

OKÓLNIK NR 29

w sprawie opłat amortyzacyjnych w nieruchomościach, naprawionych z funduszów państwowych.

Ministerstwo Odbudowy przesyła do wiadomości i zastosowania uchwałę Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 15. 10. 1948 r.

o uchyleniu uchwały K. E. R. M. z dnia 4. 3. 1947 r. w sprawie obciążenia opłatami amortyzacyjnymi lokatorów nie będących pracownikami sektora publicznego zamieszkałych w nieruchomościach naprawionych z funduszów państwowych.

W szczególności Ministerstwo Odbudowy, zgodnie z pkt. 2 cytowanej uchwały, poleca zaliczenie wpłat amortyzacyjnych, pobranych za okres po dniu 1. 9. 1948 r. na poczet czynszu, należnego od najemców według stawek dekretu z dnia 28. 7. 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 259). Opłaty amortyzacyjne, odprowadzone na dochód Cz. 21 — Dz. 3 — § 9 budżetu bieżącego należy zaliczyć na poczet wpłat na F. G. M., przypadających od danej nieruchomości.

Jednocześnie uchyla się okólnik Nr 16 z dnia 24 kwietnia 1947 r. w sprawie obciążenia opłatami amortyzacyjnymi lokatorów nie będących pracownikami sektora publicznego, zamieszkałych w nieruchomościach naprawionych z funduszów państwowych (Dz. Urz. Min. Odb. Nr 3/47).

ZA MINISTRA:
(Podpis nieczytelny).
Podsekretarz Stanu

*

Odpis

Uchwała Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 15. 10. 1948 r. (pkt. IX) o uchyleniu uchwał K. E. R. M. z dnia 4. 3. 1947 r. w sprawie obciążenia opłatami amortyzacyjnymi lokatorów nie będących pracownikami sektora publicznego zamieszkałych w nieruchomościach naprawionych z funduszów państwowych.

W związku z wejściem w życie od dnia 1. 9. 1948 r. dekretu z dnia 28. 7. 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 259), ustalającego powszechnie obowiązujące nowe stawki czynszów dla lokali mieszkalnych oraz stawki dopłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej od lokali użytkowych:

1) Uchyla się uchwałę K. E. R. M. z dnia 4. 3. 1947 r. w sprawie obciążenia opłatami amortyzacyjnymi lokatorów nie będących pracownikami sektora publicznego zamieszkałych w nieruchomościach naprawionych z funduszów państwowych.

2) Pobrane za okresy po 1. 9. 1948 r. opłaty amortyzacyjne zaliczyć należy najemcom na poczet należnego po tej dacie czynszu za lokale mieszkalne.

3) Opłaty amortyzacyjne, pobrane i przekazane przez wynajmujących (administratorów) nieruchomości na dochód budżetu bieżącego za okresy po 1. 9. 1948 r., zaliczyć na poczet należnych od wynajmującego wpłat na F. G. M.

4) Zobowiązać Ministra Skarbu do wydania polecenia, aby odprowadzone na dochód budżetu bieżącego wpłaty amortyzacyjne za okres po dniu 1. 9. 1948 r. zostały przekazane na rachunek „Bank Gospodarstwa Krajowego — Fundusz Gospodarki Krajowej" z podaniem nieruchomości (wynajmujących), których wpłaty dotyczą.

882

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. ŚWIEBODZINSKIEGO

z dnia 7 grudnia 1948 r.

w sprawie zwalczania pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w chlewniach Majątku P. N. Z. w gromadzie Podla-Góra, gm. Olobok i Majątku P. N. Z. w gromadzie Kolsk, gm. Kije, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozp. Prez. R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 360) jak również zarządzenia Min. Rolnictwa i Ref. Roln. z dnia 25 marca 1947 r. Nr Wet. 2-III-1/5, zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną zarazą i pomorem świń stanowi Majątek P. N. Z. w gr. Podla-Góra, gm. Olobok i Majątek P. N. Z. w gr. Kije, gm. Kije, do których mają zastosowanie obowiązujące zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody gr. Podla-Góra, gm. Olobok i zagrody gr. Kije, gm. Kije.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieści na widocznym miejscu tablicę z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarza wet. i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczeniu i codziennemu odkażeniu. Osoby przed opuszczeniem chlewni i pomieszczeń świń — zagród okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wejścia chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie, środki odkażające (1—2% roztwór sody żrącej, lub 4,5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynieść) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych, z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi jednocześnie właściwą przetwórnię (rakarnię), celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza wet. dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyn śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na terenie okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza wet. przy czym zwierzęta te podlegają przed i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza wet. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno przy obecności lekarza wet. Jeżeli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa z dnia 29. 1. 1929 roku o urzędowym badaniu mięsa i zwierząt rzeźnych w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

a) odbywania targów, przetargów i pokazów świń,
b) handlu domokrążnego świniami,
c) pędzenia świń, puszczania ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywanie się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
d) używanie knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. w zamknięciu.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród zapowietrzonych jest zakazane. Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

a) na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego,
b) koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub przewozowych. Wagony lub oddziały statków winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno dokonywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i listach przewozowych. Przeładowanie lub skierowanie ich do innych stacji jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp.) jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego wcielam gromady: Węgrzyniec, Międzylesie, Błonie, Zawisze, Skąpe, całą gminę Kije — miasto Sulechów i gromady: Krezoły, Kruszyna, Obłotne, Kępsko.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

a) odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie,
b) handlu domokrążnego świniami,
c) pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablicy z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń".

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

a) używania knurów do pokrywania cudzych świń,
b) wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg jak również wprowadzanie świń do tego okręgu,
c) wypędzanie świń na wspólne pastwisko,
d) szczepienie świń surowicą przeciwrużycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta te na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza wet. i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni po upływie którego czasu zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza wet. i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenie niniejszego zarządzenia, które wchodzi z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będzie według rozdz. VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Kurkowiak Franciszek,
Wicestarosta.

883

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. GNIEŹNIEŃSKIEGO

z dnia 27 listopada 1948 r.

dot. uchylenia zarządzeń w sprawie zgnilca u pszczół.

Wobec wygaśnięcia zgnilca złośliwego u pszczół w zagrodzie ob. Maksymiliana Przybylskiego w Kędzieżynie gm. Niechanowo znoszę niniejszym moje zarządzenie z dnia 25. września 1948 r. Nr wet. 1/63/48 ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 23. 10. 48 r., Nr 37, poz. 665, wydane przy stwierdzeniu tej zarazy.

Starosta Powiatowy:
(—) Mgr Stefan Gabryś.

884

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. SKWIERZYŃSKIEGO

z dnia 2 grudnia 1948 r.,

w sprawie zwalczania pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy pomoru świń w zagrodzie ob. Waltrowskiego Jana w Twierdzielewie na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25-go marca 1947 r., Nr Wet. 2-III-1/5, zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowi zagroda Waltrowskiego Jana w Twierdzielewie. W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam zagrody Warzechy Antoniego, Łodzińskiego Marcina oraz zabudowania Szkoły Powszechnej w Twierdzielewie.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagród okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewa lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego, winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające 1—2% roztwór sody żrącej, lub 4,5% wodny roztwór krezoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynarii, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynarii. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weteryryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego, wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju.

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego,
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacji jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni, winien odbywać się na szczególnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzenie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową, uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włącza się gromadę Twierdzielewo.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w tej samej zagrodzie,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach, na granicy okręgu zagrożonego, nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń"

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. Używanie knurów do pokrywania cudzych świń,
2. wyprowadzenie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu,
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska,
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za moim zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego

lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
(—) Fr. Czermanowicz.

885

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. GNIEŹNIEŃSKIEGO

z dnia 16 listopada 1948 r.

dot. uchylenia zarządzeń w sprawie pomoru świń.

Wobec wygaśnięcia pomoru świń w zagrodach:

a) Folwarku Dziekanka gm. Gniezno i

b) Kujawskiego Józefa w Fałkowie, gm. Łubowo,

znoszę niniejszym moje zarządzenie z dnia 22 września 1948 r., Nr Wet. 1c/11-12/48, ogłoszone w Pozn. Dz. Woj. z dnia 23. 10. 48, Nr 37, poz. 663.

Starosta Powiatowy:
(—) Mgr Stefan Gabryś,
Wicestarosta.

886

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIATOWEGO W JAROCINIE

z dnia 18 grudnia 1948 r.

w sprawie statutu o podatku od spożycia w zakładach gastronomicznych na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego w Jarocinie.

Powiatowa Rada Narodowa w Jarocinie na podstawie art. 39 dekretu z dnia 20 marca 46 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198) uchwałą Nr P. R. N. 23/65/48 powziętą na posiedzeniu w dniu 27-go sierpnia 1948 r., a zatwierdzoną przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu dnia 13 listopada 1948 r. L. dz. W. R. N. 11045/48 — Gł. wprowadza na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego powiatu jarocińskiego podatek od spożycia w zakładach gastronomicznych.

§ 1.

1. Podatkowi podlegają prywatno-prawne zawodowe i odpłatne świadczenia, polegające na sprzedaży do spożycia w lokalach zakładów gastronomicznych potraw i napojów, nie wyłączając artykułów, objętych monopolami państwowymi, wykonywane na obszarze gmin wiejskich powiatu jarocińskiego.

2. Przez „zakłady gastronomiczne" rozumie się wszelkie przedsiębiorstwa przemysłu gastronomicznego, jak restauracje, bary, bufety, paszteciarnie, kawiarnie, cukiernie, winiarnie, piwiarnie, pokoje do śniadań, pokoje gościnne, stołówki, jadłodajnie, w szczególności zaś przedsiębiorstwa wymagające uzyskania koncesji na ich prowadzenie na podstawie przepisów dekretu z dnia 30 listopada 1945 r. o koncesjonowaniu przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 322).

§ 2.

Wolne od podatku są świadczenia, wymienione w § 1 ust. 1 niniejszego statutu zwolnione od podatku obrotowego, pobieranego na rzecz Skarbu Państwa.

§ 3.

1. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach fizycznych, prawnych oraz spadkach nie objętych, wykonywujących świadczenia, objęte w § 1 ust. 1.

2. Jeżeli świadczenia są wykonywane przez spółki jawne, komandytowe, oraz spółki, nie będące spółkami handlowymi — obowiązek podatkowy ciąży na tych spółkach.

3. Na przedsiębiorstwach państwowych i samorządowych oraz na przedsiębiorstwach pozostających pod zarządem państwowym lub samorządowym ciąży obowiązek podatkowy niezależnie od tego, czy mają odrębną osobowość prawną.

§ 4.

1. Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą rozpoczęcia wykonywania świadczeń, podlegających podatkowi (§ 1 ust. 1).

2. Obowiązek podatkowy kończy się z upływem roku podatkowego, w ciągu którego zaprzestano wykonywania świadczeń, podlegających podatkowi.

§ 5.

1. Podstawę opodatkowania stanowi obrót osiągnięty z tytułu świadczeń wymienionych w § 1 ust. 1, a ustalony przez władze skarbowe dla celów wymiaru podatku obrotowego, pobieranego na podstawie każdocześnie obowiązujących w tym względzie przepisów.

2. Wszelkie decyzje, ustalające lub zmieniające rozmiar zobowiązania podatkowego w podatku obrotowym (ust. 1), powodują odpowiednie ustalenia bądź zmiany w ustaleniach rozmiaru zobowiązań podatkowych w podatku pobieranym na podstawie niniejszego statutu.

3. Zakłady gastronomiczne nie mogą doliczać podatku, pobieranego na podstawie niniejszego statutu, do opłaty (rachunku) pobieranej za świadczenia będące przedmiotem podatku (§ 1 ust. 1), lecz obowiązane są podatek ten wkalkulować w odpłatę (cenę) za te świadczenia.

§ 6.

Podatek wynosi 10% podstawy opodatkowania.

§ 7.

1. Podatnicy podatku od spożycia w zakładach gastronomicznych obowiązani są do wpłacania w ciągu roku podatkowego zaliczek miesięcznych na podatek.

2. Za podstawę do ustalenia wysokości zaliczki służy obrót, osiągnięty w miesiącu ubiegłym.

3. Zaliczkę oblicza się w wysokości podatku, przypadającego od ustalonego w myśl ust. 2 obrotu.

4. Podatnicy obowiązani są obliczać obrót za każdy miesiąc i wpłacać zaliczki miesięcznie bez wezwania władzy podatkowej w terminie do dnia 15 następnego miesiąca, składając równocześnie właściwej władzy podatkowej deklarację według ustalonego wzoru.

5. Różnica pomiędzy ustaloną przez władzę wymiarową za rok podatkowy kwotę podatku a kwotą należnych zaliczek płatna jest w ciągu miesiąca od dnia doręczenia decyzji.

§ 8.

Podatek pobierany na podstawie niniejszego statutu, jest podatkiem rzeczowym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 9.

Wykonanie niniejszego statutu porucza się Wydziałowi Powiatowemu w Jarocinie.

§ 10.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jarocin, dnia 27 sierpnia 1948 r.

Powiatowa Rada Narodowa
w Jarocinie.

Powyższy statut podaję do publicznej wiadomości.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Michalak,
z-ca Przewodniczącego Wydz. Pow.

887

OGŁOSZENIE
ZJEDNOCZENIA PRZEMYSŁU OBRABIARKOWEGO FABRYKI NARZĘDZI CHIRURG. POD ZARZ. PAŃSTW. W NOWYM TOMYŚLU

z dnia 15 grudnia 1948 r.

w sprawie objęcia przedsiębiorstwa „Żar", Zakłady Przemysłowe S. A., Nowy Tomyśl, ul. Parkowa 4, na własność Państwa.

Na podstawie § 72 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) zmienionego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16. 4. 1948 r. (Dz. U. R. P., Nr 25, poz. 170) zarządza Minister Przemysłu i Handlu zarządzeniem z dnia 5. 10. 48 r. objęcie przedsiębiorstwa przemysłu metalowego wymienionej wyżej firmy na własność Państwa. Do objęcia tego przedsiębiorstwa została wyznaczona Fabryka Narzędzi Chirurgicznych — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione w Nowym Tomyślu, ul. Parkowa 4.

Termin sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego został ustalony na dzień 31 stycznia 1949 r., o godz. 9-tej.

Miejsce sporządzenia protokołu Fabryka Narzędzi Chirurgicznych Nowy Tomyśl, ul. Parkowa 4.

Wzywa się właścicieli przedsiębiorstwa wyżej wymienionej firmy do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego celem zgłoszenia ewentualnych uwag i zarzutów.

Zaznacza się, że niestawiennictwo wzywanych nie wstrzymuje sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Dyrektor Techniczny:
(—) L. J. Wieruch.

888

OGŁOSZENIE
ZARZĄDU MIEJSKIEGO W SIERAKOWIE

z dnia 16 grudnia 1948 r.

dot. doręczenia decyzji.

Na podstawie art. 24 pkt. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r., o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiamy ob. Włodarskiego Józefa syna Władysława i Heleny, urodzonego 26 listopada 1911 r., ostatnio zamieszkałego w Sierakowie, pow. Międzychód, przy ul. Poznańskiej 2 o nieznanym obecnie miejscu pobytu, że w Zarządzie Miejskim w Sierakowie pokój Nr 9, są złożone dla niego do odebrania 2 wezwania do zapłacenia grzywny nałożonej prawomocnymi nakazami karnymi z dnia 7 grudnia 1948 r., Nr K. A. 38/48 oraz Nr K. A. 39/48.

Doręczenie wezwania do zapłacenia grzywien uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Zarząd Miejski:
(—) Niedźwiedź,
Burmistrz.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

ZAGUBIONE DOKUMENTY

Zagubiono dowody tożsamości koni Nr 4731 z opisem: wałach, kasztan, prawe oko ślepe, urodz. 1936 r. Nr 2957 z opisem: klacz, brudna kasztanka rok urodz. 1937 — wydane przez Zarząd Miejski w Poznaniu, na nazwisko Czerniak Józef, zamieszkały: Poznań, ul. św. Stanisława 18.

Unieważnia się kartę rejestracyjną Nr H. 46425, wystawioną na firmę R. Barcikowski S. A Poznań, ul. Składowa 13/18, na samochód osobowy D. K. W.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych (czerwone), wydane przez Urząd Wojewódzki Białostocki w roku 1945, na nazwisko Brodacki Arkadiusz, Łomża, obecnie zamieszkały w Rostworowie, poczta Rokietnica, pow. Oborniki.

Skradziono książeczkę wojskową, wystawioną przez R. K. U. Poznań-Miasto oraz legitymację studencką, wystawioną przez Uniwersytet Poznański, na nazwisko Bronisław Olszowski, zamieszkały w Poznaniu, Wały Leszczyńskiego 6.

Zagubiono kartę rejestracyjną R. K. U. Poznań-Powiat, na nazwisko Hieronim Gabler, zamieszkały w Żabikowie, pow. Poznań, ul. Kościuszki 28.

WYWOŁANIA PUBLICZNE I ZAPOZWY

55

1. Zg. 35/48 Stanisława Burczak, w Poznaniu, ul. Marsz. Focha 177, wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Walentego Burczaka, urodz. dnia 27 stycznia 1886 r. w Lubiechowie, pow. Kościan, syna Wawrzyna i matki Antoniny z d. Waligóra, twierdząc, że wymieniony został aresztowany przez gestapo w Zgodzie k. Buku, pow. Nowy Tomyśl, i wszelki ślad po nim zaginął.
2. Zg. 36/48. Władysław Hermann, w Opalenicy, ulica Poznańska 34, wniósł o uznanie za zmarłego Jana Smierzchalskiego, urodz. dnia 25 stycznia 1901 r. w Opalenicy, pow. Nowy Tomyśl, syna Franciszka i matki Wiktorii z d. Roy, twierdząc, że wymieniony jako nieślubny ojciec małoletniej Wandy Mendyk, został zabrany przez okupanta do obozu koncentracyjnego i ostatnio od maja 1944 r. do 19 kwietnia 1945 r. przebywał w obozie w Mauthausen, i wszelki ślad po nim zaginął.
3. Zg. 37/48. Władysław Błachnicki, wójt gminy Granowo, pow. Nowy Tomyśl wniósł o uznanie za zmarłą jego żonę Janinę Błachnicką, urodz. dnia 15 grudnia 1907 r. w Ostrowcu, pow. Ostrów, córkę Piotra i Anieli z d. Kalina, twierdząc, że wymieniona w r. 1939 zaginęła w czasie działań wojennych w miejscowości Włodzimierz Wołyński i od tego czasu wszelki ślad po niej zaginął.
4. Zg. 40/48. Jadwiga Jędrzejewska w Granowie, pow. Nowy Tomyśl, wniosła o uznanie za zmarłego jej brata Wawrzyńca Jędrzejewskiego, urodz. 2 sierpnia 1902 r. w Granowie, pow. Nowy Tomyśl, syna Kazimierza i matki Michaliny z d. Matuszewska, twierdząc, że wymieniony został powołany do służby wojskowej dnia 24 sierpnia 1939 r. i od tego czasu wszelślad po nim zaginął.
5. Zg. 41/48. Jadwiga Jędrzejewska w Granowie, pow. Nowy Tomyśl, wniosła o uznanie za zmarłego jej brata Walentego Jędrzejewskiego, urodz. 6 lutego 1910 r. w Granowie pow. Nowy Tomyśl, syna Kazimierza i matki Michaliny z d. Matuszewska, twierdząc, że wymienioy jako umysłowo chory oddalił się z domu rodziców dnia 15 maja 1945 r. i od tego czasu wszelki ślad po nim zaginął.
6. Zg. 43/48. Anna Perz w Dobrej, pow. Nowy Tomyśl, wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Stanisława Perza, urodz. 6 września 1912 r. w Zemsku, powiat Nowy Tomyśl, syna Andrzeja i matki Jadwigi z d. Kubalczak, twierdząc, że wymienioy został powołany do służby wojskowej w czasie wybuchu wojny w r. 1939, pisywał do wnioskodawczyni do końca 1944 r. i od tego czasu wszelki ślad po nim zaginął.
7. Zg. 44/48. Leokadia Jakubowska w Opalenicy, pow. Nowy Tomyśl, wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Franciszka Jakubowskiego, urodz. dnia 14 maja 1912 r. w Nordstemmen (Niemcy) syna Jana i matki Stanisławy z d. Giel, twierdząc, że wymieniony dnia 9 sierpnia 1943 r. został wzwany do gestapo w Kościanie, pisywał do wnioskodawczyni z obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu w listopadzie 1944 r. i od tego czasu wszelki ślad po nim zaginął.
8. Zg. 46/48. Franciszka Otto, W Grodzisku Wlkp., ul. Bukowska 7, wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Stefana Otto, urodz. dnia 5 września 1902 r. w Dopiewie, pow. Poznań, syna Stanisława i matki Marianny z d. Jujka, twierdząc, że wymieniony został wysiedlony w roku 1939 do G. G. do miejscowości Ożarów, woj. warszawskie, ostatnią wiadomość otrzymała wnioskodawczyni w roku 1944 i od tego czasu wszelki ślad po nim zaginął.
9. Zg. 47/48. Władysław Korbas w Kotowie, pow. Nowy Tomyśl, wniósł o uznanie za zmarłego jego syna Witalisa Korbasa, urodz. dnia 24 kwietnia 1914 r. w Słocinie, pow. Nowy Tomyśl, syna Władysława i matki Rozalii z d. Maćkowiak, twierdząc, że wymieniony został powołany do służby wojskowej przed wybuchem wojny w roku 1939 i od tego czasu wszelki ślad po nim zaginął.

Wzywa się zaginionych, ażeby zjawili się w Sądzie Grodzkim w Grodzisku Wlkp., pow. Nowy Tomyśl, gdyż w przeciwnym razie zostaną uznani za zmarłych.

Ktokolwiek może udzielić wiadomości o zaginionych, winien o tym donieść Sądowi do dnia terminu, który wyznacza się na dzień 4 marca 1949 r., godz. 10, w Sądzie Grodzkim w Grodzisku Wlkp., sala Nr 15.

Grodzisk, dnia 28 października 1948 r. — Sąd Grodzki.

Cena ogłoszeń: Wiersz dwułamowy 65.— zł; zagubione dokumenty pojedynczy wyraz 12.— zł; prenumerata za IV kwartał 600,— zł Cena za pojedynczy egzemplarz 70,— zł.

Prenumeratę należy uiszczać z góry każdego kwartału bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.

Adres redakcji i administracji: Poznań, Urząd Wojewódzki Plac Kolegiacki 17 Konto P K O Nr V4023 Poznański Dziennik Wojewódzki

Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedynczych numerów należy wnieść do Administracji najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru dziennika.

Tłoczono w Drukarni PPZG. Okr. Poł. w Poznaniu, ul. Składowa Nr 3 — 2684/48

K-57078